

30 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Δ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΥΙΟΙ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 665/95)

Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Συμφημισμός ζημιών εξαρτωμένων εταιρειών προς καθορισμό του εισοδήματος μητρικής εταιρείας — Η δεσμευτική κρίση του θέματος στη *Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Λτδ* — Η ευθυγραμμισμένη νομολογία ως προς τα όρια της εξαετούς προθεσμίας του Άρθρου 23(1) της φορολογικής νομοθεσίας 1978-91. 5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο]

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Εταιρεία Λτδ (1994) 3 Α.Α.Δ. 553, 15

Ιωνίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 426.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία επιβλήθηκε στους αιτητές Φόρος Εισοδήματος ύψους £30.667,05 σεντ με τόκο από 1.2.91. 20

Γ. Κακογιάννης, για την Αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult

10 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια εταιρεία προσβάλλει την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, ημερ. 15.5.95, με την οποία της επιβλήθηκε, για το φορολογικό έτος 1988, φόρος εισοδήματος £30,667,05 σεντ με τόκο από 1.2.91.

15 Ο μοναδικός νομικός λόγος που εγείρεται στην προσφυγή αφορά την άρνηση του Εφόρου να δεχθεί συμψηφισμό των ζημιών συννεξαρτωμένων εταιρειών της αιτήτριας με το εισόδημά της, προτού καθοριστεί το φορολογητέο εισόδημα. Η σχετική νομοθετική διάταξη, που επικαλείται η αιτήτρια, είναι το άρθρο 15(5) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1991 με την οποία
20 εξουσιοδοτείται το Υπουργικό Συμβούλιο να εκδώσει κανονισμούς που να ρυθμίζουν το ζήτημα συμψηφισμού των ζημιών συννεξαρτωμένων εταιρειών με το εισόδημα της μητρικής εταιρείας, προτού καθοριστεί το φορολογητέο της. Τέτοιοι κανονισμοί δεν έχουν θεσπιστεί από το Υπουργικό Συμβούλιο.

25 Η προσφυγή κρίνεται ολωσδιόλου αβάσιμη γιατί το πιο πάνω νομικό ζήτημα έχει απαντηθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δημοκρατία v. Κώστα Γ. Τύμβιου Εταιρεία Ατδ** (1994) 3 Α.Α.Δ. 553, όπου κρίθηκε πως η δημιουργία και διατύπωση του δικαιώματος, που προβλέπεται στο άρθρο, και ο παράλληλος προσδιορισμός της εξουσίας για συμψηφισμό, συναρτώνται με την έκδοση των κανονισμών που το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τη διάταξη αυτή εξουσιοδοτείται να εκδώσει. Η ενεργοποίηση της εξουσιοδοτικής αυτής διάταξης βρίσκεται στην ευχέρεια της διοίκησης.

35

Οι δικηγόροι της αιτήτριας προφανώς αναγνωρίζουν την αδυναμία προώθησης της πιο πάνω εισήγησής τους, εξ' ου και στο αιτητικό της προσφυγής επιδιώκεται και δήλωση του Δικαστηρίου πως η παράλειψη του Υπουργικού Συμβουλίου να εκδώσει τους κανονισμούς, δυνάμει του άρθρου 15(5) είναι άκυρη. Αίτημα βεβαίως απαράδεκτο εφόσον βρίσκεται εκτός της συνταγματικής αρμοδιότητας του Δικαστηρίου.

40

Το άλλο παράπτονο της αιτήτριας είναι πως η επίδικη φορολο-

για επιβλήθηκε μετά την προθεσμία των 6 ετών, που θέτει το άρθρο 23(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1991. Δεν είναι τούτο ορθό. Η επίδικη φορολογία έγινε εμπρόθεσμα στις 15.5.93, ενώ η βεβαίωση στις 15.5.95, σαν αποτέλεσμα της ένστασης της αιτήτριας. Η νομολογία μας είναι ευθυγραμμισμένη. Όταν υποβάλλεται ένσταση, η οποία αφού εξεταστεί, βεβαιώνεται η φορολογία, ο χρόνος των 6 ετών προσμετρά από την ημερομηνία της αρχικής φορολογίας, και όχι από την απόφαση επί της ενστάσεως. (*Ιωνίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 426).

5

10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*